

Proslov místostarostky Mgr. Jany Hadrbovcové

u pomníku padlých 3. května 2022

Vážení spoluobčané, již tradičně se setkáváme 3. května u našeho pomníku padlých, abychom uctili jejich památku. V tento rok, v tento den, více než kdykoli v minulosti nám toto setkání a tato vzpomínka ukazuje, jak křehký je mír, jak nelehké je ho dosáhnout, jak snadné je v něm žít, jak těžké je se s ním loučit a jak složité je se k němu vrátit. V těchto dnech, kdy probíhá válka na Ukrajině, můžeme každý den sledovat v médiích, jaké hrůzy válka přináší, jaké utrpení lidé postižení válkou prožívají, jak města, která byla tak krásná jako třeba naše Praha, mizí v troskách...

Dnes tu stojíme, vzpomínáme, konflikt na Ukrajině vnímáme spíše jako diváci, ať už se nás jakkoli týká. Jsme v pozici, kdy máme kde bydlet, máme co jíst, máme u sebe své děti, své rodiny, neděsíme se každého dne, kdy o to vše můžeme přijít. Nicméně jsme též svědky příběhů lidí, kteří přicházejí z Ukrajiny a jejichž životy se otočily vzhůru nohama. Jsme na té straně, kdy můžeme pomoci, nemusíme, ale můžeme, můžeme cokoli... Jen nemusíme prchat a bát se o své životy. Budoucnost je těžké předvídat...

V dnešní den slavíme v Lázních Toušeni konec druhé světové války. Ten oficiální nastal o něco později, ale Toušeň má svůj příběh, díky kterému slavíme již dnes. V této době se objevily názory, že tento den je natolik spojen s Rudou armádou, že rozhodně není vhodné jej slavit. Já myslím, že je tomu právě naopak. Na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy máme přednášejícího, který tyto dny označuje za DNY VÍTĚZSTVÍ, nikoli dny osvobození. V těchto dnech v roce 1945 probíhaly především v Praze lité boje, bojovali naši lidé a naši lidé též umírali. V řadě měst probíhaly sabotérské akce, spousta Čechů nasazovala své životy, nečekali na osvoboditele. Proto VÍTĚZSTVÍ. Připomeňme si statečnost těchto lidí, i těch, kteří dnes nasazují své životy za svou zemi. ■

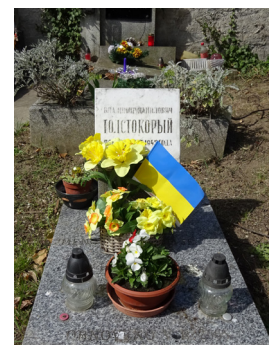

foto Hana Němečková a jvk

Objížďka a úprava dopravy

Z důvodu výstavby přeložky silnice č. II/101 v k.ú. Zápy dochází od 2. května do 30. září 2022 k úpravě silničního provozu na silnici č. II/101 mezi obcemi Zápy a Mstětice. Tato silnice je pro veškerý provoz uzavřena. Objížďná trasa v obou směrech je stanovena ze Mstětice do Nehvizd na silnici II/611, z níž se odbočí po silnici III/2455 do Záluží, odtud ulicí Zálužská do Čelákovic a po silnici II/245 přes Lázně Toušeň do Brandýsa nad Labem, kde se odbočí na ulici Zápskou a po silnici II/101 do Záp. Objížďná trasa i veškerá omezení jsou vyznačeny dopravními značkami a zařízeními.

V souvislosti s uzavírkou silnice a stanovenou objížďnou trasou přes Lázně Toušeň dochází k zhuštění provozu i v našem městyse. Navíc někteří řidiči si trasu zkracují ulicí Nad Itálií. Vzhledem k této situaci jsme umístili do ulice Nad Itálií dopravní značky zakazující průjezd touto lokalitou. Povoleno je vjezd pouze pro rezidenty této oblasti, kteří zde mají nemovitost nebo pro návštěvníky, kteří jedou za uživatelem nemovitosti v této oblasti. Pouhý průjezd je v obou směrech zakázán. ■

Uzavření úseku silnice II/101 v k.ú. Zápy od 2.5. do 30.9.2022

Rodina z Ukrajiny v Domě seniorů U Byšických

Na základě rozhodnutí zastupitelstva městyse Lázně Toušeň dne 30. 3. 2022 byl jeden z uvolněných bytů v Domě seniorů U Byšických určen k ubytování běžencům z Ukrajiny. Netrvalo dlouho a záhy po vymalování bytu přišla urgentní žádost o ubytování jedné rodiny. Obyvatelé města z Charkovské oblasti, kde tato rodina žila, byli evakuováni pro nebezpečí blízkých bojů a bombardování nejprve do Užhorodu. Odtud se přes různé peripetie tato rodina dostala až do našeho městyse. Díky darům několika našich občanů, skvělé spolupráci s toušeňským Stavebním bazarem a pohotovému nasazení Technických služeb Lázně Toušeň se podařilo během jednoho dne byt vybavit a rodinu do jejího nového bydlení nastěhovat. V Domě seniorů U Byšických mezitím došlo k rekonstrukci dalšího bytu, který již bude poskytnut opět toušeňským žadatelům dle seznamu žádostí. ■

Svoz BIO odpadu

Od března opět probíhá svoz BIO odpadu, a to dvěma způsoby. Jedním je umístování kontejnerů na BIO odpad do vybraných ulic dle přiloženého kalendáře na protější straně 3. Dalším způsobem je svoz odpadu z hnědých popelnic. Ten probíhá vždy ve středu jednou za 14 dní. Další plánované termíny tohoto svozu jsou 8. 6., 22. 6., 6. 7., 20. 7. a 3. 8. (strana 3). Tento odpad již neodváží firma AVE, ale nově jej sváží Technické služby Lázně Toušeň pomocí nástavby pracovního vozu. Městys tento odpad dále samostatně ekologicky zpracovává. Díky této nové službě se snažíme alespoň částečně řešit problémy se stále se navyšujícími cenami svozu odpadů. ■

Nová výsadba stromů

V parku v blízkosti ulice Na Pruhu, nedaleko Tomových parků, byly nedávno pokáceny chorobou poškozené jasany [Florián 2022/3-4/2]. Aktuálně bylo v této oblasti vysazeno osm nových habrů. Zdá se, že stromy dobře zakořenily a s teplými jarními dny se začaly bohatě zelenat. Bude sice nějaký čas trvat, než habry plně nahradí velikostí koruny ty původní, ale tento druh by již v této lokalitě neměl mít takové zdravotní problémy. ■

Mgr. Jana Hadrboľcová, místostarostka městyse Lázně Toušeň

Svoz odpadu

Jarní úklid proběhl letos v domácnostech zřejmě důkladně, protože v sobotu 30. dubna 2022, kdy na Floriánském náměstí probíhal svoz nebezpečného a velkoobjemového odpadu, se podařilo zcela naplnit osm velkých kontejnerů. Ruch na náměstí panoval od ranních hodin a za pěkného počasí byl nebývale čilý. Také zaměstnanci Technických služeb našeho městyse pod vedením jejich vedoucího Martina Lišky, stejně jako TS z Čelákovic pod dozorem Ivy Skálové měli stále naplno. Nutno také pochválit členy Mysliveckého spolku Vysoká mez, kteří jako každým rokem den před svozem odpadu provedli úklid Nehvizdské ulice a přilehlých příkopů, a sebráním odpadem naplnili celý kontejner. Svoz odpadu skončil v pravé poledne a pár minut na to bylo náměstí vzorně uklizené, jako by se tam ani nic nedělo. ■

Hana Němečková

Středočeský kraj INFO

ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ

ГУМАНІТАРНА ДОПОМОГА ГРОМАДЯНАМ УКРАЇНИ

Гуманітарна допомога призначена громадянам України, які прибули до Чехії у зв'язку з війною. Іноземці з тимчасовим захистом можуть отримати внесок у розмірі 5000 крон на місяць. Подайте заявку на частку в електронному вигляді через додаток або за адресою davkyuk.mpsv.cz, або на будь-якому контактному робочому місці Бюро праці Чеської Республіки, відповідно до місяця вашого фактичного перебування.

Друга та наступна виплата гуманітарної допомоги

Якщо вам надано тимчасовий захист (візу), першу гуманітарну допомогу виплачено, і у вас немає достатньо коштів для забезпечення ваших основних потреб (їжа, одяг, ліки тощо), зверніться до Бюро праці Чеської Республіки через електронну заявку на другу гуманітарну допомогу.

[Більше інформації можна знайти тут →](#)

ПРОГРЕС РИНКУ ПРАЦІ

Міністерство внутрішніх справ надає тимчасовий захист громадянам України, які шукають притулку в Чехії. Власники толерантної візи (спеціальної візи з кодом D / VS / U), виданим після 24 лютого 2022 року, тимчасовий захист надається автоматично.

Усі особи, які мають тимчасовий захист, вважаються іноземцями з метою працевлаштування з посвідкою на постійне проживання та отримують вільний доступ до ринку праці та можуть увійти до реєстру шукачів роботи.

ДЕ ШУКАТИ РОБОТУ?

Спробуйте, наприклад: www.nasharabota.cz www.workania.eu www.jobs4ua.cz

БАНКІВСЬКИЙ РАХУНОК

Не надсилайте ваші гроші, такі як допомога, виплати, на чужий рахунок. Відкрийте рахунок в чеському банку. Вони пропонують її встановлення на підставі паспорта та прописки. У більшості випадків Ви не платите за ведення рахунку.

ОСТЕРІГАЙТЕСЯ ШАХРАЇВ, НЕ ПЛАТІТЬ КОМІСІЙНІ!

Допомога Регіональних центрів допомоги Україні (КАСРУ) і чеська влада БЕЗКОШТОВНА. Якщо хтось хоче від вас грошей за посередництво, він шахрай.

Інформація дійсна станом на 27 квітня 2022.

www.kr-stredocesky.cz

Blánatka lipová

Ještě před dvaceti lety jsme u nás o tomto druhu hmyzu z řádu polokřídých neměli ani tušení. Mnozí proto byli překvapeni, když poprvé spatřili obrovské kolonie tvořící stříbřité shluky na stromech. Vlivem změny klimatu se blánatka lipová (*Oxycarenus lavaterae*), původní v západním Středomoří, začala šířit po roce 1980 dále do Evropy a u nás byla poprvé zaznamenána v roce 2004, konkrétně v Brně. Na podzim 2009 byl zaznamenán výskyt i v Praze, a nyní už je pozorována na celém území České republiky. V teplých zimách se blánatkám daří, dokážou vytvořit stádo kolonie, které jsou velice nápadné a často vidět i z dálky. V podmínkách střední Evropy se tento druh plošnice velkých 4,5 – 6 mm, vyvíjí na lípě malolisté (*Tilia cordata*), kde probíhá jejich celý vývojový cyklus. Dospělci i larvy se živí sáním na různých částech lípy, preferují rozvíjející se listy a nezralá semena. Můžeme je také spatřit na slézovitých rostlinách jako je ibišek, proskurník či sléz. V našem městyse byly blánatky zaznamenány hlavně na lípách v ulici Za Školou, v Lípovce a na hřbitově. Od konce srpna do května vytvářejí shluky tisíců jedinců na kmenech stromů, kde přezimují, naopak na přelomu jara a léta se přesouvají vysoko do jejich korun. Není známo, že by blánatky zaútočily na člověka, a pokud jde o jiné obavy, ve střední Evropě nebylo pozorováno významné poškození pěstovaných rostlin. Při chladnějších zimách dochází k vysokému úhynu, ochranné zásahy proti blánatce lipové nejsou ve většině případů nutné. Zatím... ■

Hana Němečková

Ubrousky do Prahy

Vzdělatelka toušeňských baráčníků Mgr. Alena Šedová vystavuje výběr ze své rekordní sbírky ubrousků v Praze 4 – Modřanech v prostorách Husovy knihovny (Komořanská 35/12). Profilová výstava z Minimizea papírových ubrousků bude otevřena do 30. června 2022 vždy v pondělí 12-17, ve středu 9-12 + 13-17 a ve čtvrtek 14-19. ■

red

Umístění kontejnerů na BIO odpad

2* - budou přistaveny dva kontejnery, jeden na běžný bioodpad, druhý na větve a dřevěný bioodpad. Kontejnery na bioodpad budou přistaveny na danou lokalitu vždy nejpozději ve čtvrtek. Zjistíte-li, že v průběhu víkendu budou kontejnery extrémně přeplněny, kontaktujte prosím starostu (tel.: 603 876 540) nebo kohokoli z technických služeb. Odvoz kontejnerů bude probíhat během pondělí či úterý následujícího týdne (po víkendu). Máte velké množství bioodpadu či nestiháte odvézt bioodpad do veřejných kontejnerů? Jako službu občanům zabezpečujeme přistavení kontejneru na víkend (příp. přes týden) za cenu 480 Kč. V případě zájmu kontaktujte úřad městyse. ■

Lokalita / Týden	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35
--Den přistavení kontejneru	10/06/	17/06/	24/06/	01/07/	08/07/	15/07/	22/07/	29/07/	05/08/	12/08/	19/08/
Na Zárybníči						2*					
Floriánské náměstí								2*			
Nehvizdská x U Habeše											
U Sokolovny x Cukrovarská						2*					
Na Chmelnici								2*			
Na Nábřeží x V Ovčárně								2*			
Nad Lomem								2*			
Na Požárech											
Na Ostrůvku						2*					
Nad Křížkem											
Zápská								2*			
Na Hradisku x Na Stráni								2*			
U Sokolovny x V Zátíší											
Svoz BIO odpadu občanům s hnědými popelnicemi		23/06/		07/07/		21/07/		04/08/		18/08/	

Ing. Martin Javorek

Velikonoční výstava

Po čtyřech letech si všichni opět mohli Velikonoce zpestřit návštěvou Skleněné vily, kde členové kulturní komise a Obce baráčníků Lázně Toušeň uspořádali Velikonoční výstavu. Návštěvníci zde měli po tři víkendy možnost prohlédnout si velké množství rozmanitých předmětů na velikonoční a jarní téma: od desítek kraslic zdobených na mnoho způsobů, rozkvetlých větvíček, pomlázek různých velikostí, řehtaček i trakařů přes slepičky a zajíčky háčkované, šité i keramické po velikonoční dekorace, ubrusky a pohlednice s velikonoční tematikou, malované obrázky a knihy s půvabnou poezií českých klasiků. Nechyběly ani zdobené perníčky, mazanec či beránek, dočíst se všichni mohli o velikonočních zvycích, naučit se koledy nebo si prohlédnout fotografie toušeňských kluků s řehtačkami z 30. let minulého století. Vernisáž výstavy proběhla 2. dubna 2022 ve 14 hodin v oranžerii, kdy po proslovech předsedkyně kulturní komise Hany Němečkové, kronikáře RNDr. Jana Králíka, CSc. a místostarostky Mgr. Jany Hadrbolecové a po přivítání návštěvníků následovalo milé taneční vystoupení Markéty Majerové Kubičkové a jejich dcer Marušky a Marlen. Symbolické rozloučení se zimou otevřelo výstavu, kterou navštívili za dobu jejího trvání na tři stovky nejen Toušeňanů. Velmi potěšila návštěva dětí z MŠ i ZŠ, stejně jako lázeňských hostů. Ze se výstava setkala s úspěchem, o tom svědčí pochvalné zápisy v pamětní knize. Určitě je potřeba poděkovat všem, kteří výstavu navštívili, stejně jako těm, kteří na ni zapůjčili své exponáty a podíleli se na její přípravě.

Řehtání v Toušeni

Součástí velikonočních svátků jsou zvyky a tradice, a je dobře, že se jich stále mnoho dodržuje. Po téměř čtvrtstoletí se Toušeň opět dočkala velikonočního řehtání, a to díky manželům Michale a Daliborovi Doubkovým, kteří pozvali na tuto akci všechny, kdo měli zájem. Podle zvyku začíná tradiční velikonoční obchůzka na Zelený čtvrtek v poledne a končí na Bílou sobotu ráno. Od čtvrtka 14. dubna do soboty 16. dubna se řehťalo šestkrát, a dostavilo se od 10 do 17 účastníků nejen s malými i velkými řehtačkami, ale i s trakaři. Začínalo se vždy od kapličky svatého Floriána, řehťalo se kolem úřadu městyse, základní školy, kostela svatého Floriána, průvod prošel Lípovkou, a po zastavení u mateřské školy pokračoval až do parku Zářybničí. Pokaždé panovala velmi dobrá nálada, děti řehťaly s velkou chutí. Je chvályhodné, že stará tradice byla obnovena, a bylo by pěkné, kdyby se opakovala i v příštích letech.

Verše s vůní kávy

Konečně jsme se dočkali odloženého vystoupení Divadla pod Petřínem, člena České obce sokolské! Na poetický večer s hudbou Verše s vůní kávy aneb Už za dob Evy a Adama jsme se těšili už několikrát, ale vlivem nepříznivých okolností v době covidu nebylo možné představení uspořádat. V pátek 29. dubna 2022 jsme konečně mohli v 19 hodin přivítat ve Skleněné vile členy tohoto divadla. Jménem všech pořadatelů je uvedl také jako kronikář a vzdělávatel T.J. Sokol Lázně Toušeň RNDr. Jan Králík, CSc. Herci předvedli skvělé výkony, výborný byl výběr veršů a textů, ať už Fráni Šrámka, Josefa Kainara, či Marka Twaina a dalších také pro zpěv při kytaře. Jednoduchá a účelná dekorace, bohaté občerstvení a vůně čerstvé kávy příjemný zážitek z celého večera jen znásobily. Herci byli s mimořádně zdařilým večerem spokojeni, diváci nadšeni. Na obrázku zleva: Mgr. Tomáš Bartáček, Jaroslava Knížková, MUDr. Alena Michalová a režisér Ing. Petr Burian. Už nyní se těšíme na další podobné představení!

Pálení čarodějnic

Na sportovní hry mládeže ihned po jejich skončení navazovala další akce v prostoru nad hřištěm, kdy v 18 hodin začalo staročeské pálení čarodějnic. Vatra byla připravena již mnoho dní předem díky nohejbalistům, a děti se již nemohly dočkat, až vzplane oheň. Nejprve se však jako vždy konalo společné focení čarodějnic, kterých se tentokrát sešlo opravdu velké množství, a ještě před tím si společně všechny zatančily kolem vatry ozdobené velkou figurínou čarodějnice. Bylo velmi příjemné opět vidět zaplněné prostory, kdy všechny stoly v hospodě, před hospodou i stoly venku, byly plně obsazeny a nejen to. Zaplněn byl i trávník, sedělo se, kde se dalo. K pohodě celého podvečera i večera vyhrávala hudební skupina Ing. Miloše Rady, Ondra s Eliškou rozdávali burty, které bylo možné si opět na několika ohýncích, také pít bylo pro všechny dost, o to se postarala hospoda U Jezevce, stejně jako o další občerstvení. Po dvou letech, kdy se pálení čarodějnic konat nemohlo, si všichni náramně užívali pohodu a krásné počasí.

Pietní vzpomínka

V posledních dvou letech se pietní vzpomínka u pomníku padlých konala jenom v komorním zastoupení, letos 3. května v 10 hodin a za pěkného počasí jsme se konečně mohli sejít ve větším počtu. K pomníku, u kterého drželi čestnou stráž žáci ZŠ Kryštof Sýkora a Matyáš Zahurský, nejprve položili květiny místostarostka městyse Mgr. Jana Hadrbolecová a souseď rychtář Obce baráčníků Lázně Toušeň Jiří Kučera. Poté jsme si poslechli verše, které přednesly děti z 1. třídy pod vedením paní učitelky Ivany Studničkové, a po proslovu místostarostky Mgr. Jany Hadrbolecové jsme všichni zazpívali českou státní hymnu, vedeni sopránem paní učitelky Mgr. Ludmily Černé, která se akce zúčastnila spolu s žáky 5. třídy. Přítomni byli také ředitel školy Mgr. Martin Černý, členové Obce baráčníků Lázně Toušeň, kronikář městyse RNDr. Jan Králík, CSc. a občané. Neobvykle silný provoz na silnici v době konání akce bohužel bránil dobře rozumět dětem při recitaci. O milý přednes prvňáčků jsme však ochuzeni nebyli, vše si zopakovali u Skleněné vily, kam jsme si je šli všichni znovu poslechnout. Tam slyšeli všichni dobře a děti si zasloužily velký potlesk.

171. Floriánská pouť

Po dva roky se musela toušeňská pouť obejít bez atrakcí na Floriánském náměstí, ale na té letošní, už 171., si to všichni plně vynahrádili! Atrakcí se sjelo opravdu velké množství, vejít se jich muselo na čtyřicet, a tak na náměstí i v parku bylo využito doslova každé místo. A čím vším se mohli návštěvníci od 6. do 8. května 2022 bavit? Bylo toho hodně: pirátský koráb, horská dráha, labuť, Extreme, autodráha, malý i velký řetězkový kolotoč, mnoho dětských kolotočů s auty policejními, hasičskými, s tiráky, ambulancí, vláčky, letadly, kolotoč s barevnými hrníčky a konvicí, kolotoč se zvířátky, lavice, vláček, trampolína, několik skákacích hradů, kicker, bumper cars, balony na vodě, Disney park, hotel o několika patrech, pohyblivé kino, mnoho střelnic... Na několika místech bylo možné koupit si balonky různých tvarů, svězt se děti mohly na ponících či oslíku, kdo měl zájem, mohl se vyfotit s opičkou, přijel i flašinetář a z jeho flašinetu se linuly tóny starých českých písniček stejně jako ragtimu. A jaká by to byla pouť bez stánků s zviřátky, tureckým medem, pendrekem, marcipánem a mnoha dalšími sladkostmi? Každoročně přijíždějí také stánky se sýry, uzeninou a samozřejmostí jsou i stánky s občerstvením, ať už trdelníkem, klobásami, langoši, cukrovou vatou, ledovou tříští či asijskou kuchyní. Stánky s předměty jihoamerických Indiánů stály vedle těch s českými květláčkami, vařečkami a dalšími výrobky ze dřeva, v jiných bylo možné zakoupit hračky, oblečení, šperky. Modré nebe, sluníčko, rozkvetlé kaštiny a šerky všechnu tu sváteční pohodu jen umocňovaly. Všichni si notovali, že tolik atrakcí a tolik lidí už tu dlouho nebylo, pouť si náramně užívali a shodli se na tom, že ta letošní se opravdu vydařila! Ještě v neděli večer začala demontáž všech atrakcí, všechny vozy pomalu začaly náměstí opouštět, v úterý už bylo vše vzorně uklizeno. Napřesrok se budeme těšit na 172. Floriánskou pouť. ■

Titulární mše kostela

Během pouťového ruchu na náměstí se v neděli 8. května 2022 na hodinu ztišila hudba: od 10:30 v kostele sv. Floriána se konala titulární poutní mše. Také ta se vracela po dvouleté přestávce, kdy byla z důvodu covidu přenesena do Záp. Návrat byl opravdu slavnostní. Mši sloužili dva kněží ze Staré Boleslavi: celebrou R. D. Mgr. P. Ludvík Pfeifer, asistoval P. Pavel Žák a připomínka patrona kostela svatého Floriána zazněla hned v úvodu a pak ještě několikrát i při kázání, a nakonec při požehnání. Přítomní poutníci tentokrát slyšeli slova o proměňování chleba a vína dvojhlasně a určitě nepřeslechli ani mešní zvonky z královéhradecké továrny Františka Václava Červeného. Spolehlivě ministrovali Vavřinec, Ignác a Antonín Linkovi, zpíval Kryštof Valášek, na varhany hrála Marie Doubková.

text a foto Hana Němečková, šéfredaktorka zpravodaje Florián

České Švýcarsko

Když jsem připravovala tento výlet, věřila jsem, že covid i další nepříjemností budou za námi. A ono tak úplně ne, takže jsme se museli testovat a trochu hlídat. Vyrazili jsme na cestu 15. dubna 2022 za mírného deště, který brzy po výjezdu přestal a nás čekaly tři krásné dny. Cestou do Českého Švýcarska jsme zastavili na několik hodin v Teplicích a prošli se kolem zámku, do parku i do centra města. A hned se domluvili, že si uděláme snad ještě letos výlet jen do Teplic a půjdeme do botanické zahrady, zámku, lanovkou na Komáří vížku nebo na koupání do lázeňského domu Beethoven. Odpoledne jsme přijeli do místa ubytování, do Krásné Lípy. Bydlení jsme měli hned na náměstí, čekal nás welcome drink s občerstvením a v pokojích další překvapení: apartmány pro čtyři, vždy dvě ložnice a velký obývací pokoj s plně vybavenou kuchyňkou. Někomu se z bydlení ani nechťelo vycházet. A co teprve snídáně, ta byla lepší než v hotelu v Egyptě. Koho jsme přemluvili a jel s námi dál, dojel s námi do Bad Schandau, kde jsme nasedli na místní tramvaj, která nás zavezla k vodopádům. Bohužel, voda sice tekla, ale čekali jsme jí víc. Naše další zastávka byla na vyhlídkové plošině Bastei, je to nádherné místo s výhledy do všech stran, a pak v Königsteinu. Někdo šel do pevnosti, někdo do města. Všichni si den hezky užili a večer jsme se sešli v hotelové restauraci na společné večeři. Poslední den šlo několik lidí na Pravčickou bránu, ale většina zvolila kratší trasu k Dolskému mlýnu. Na mapě byly vyznačeny schody, jenže to, co nás čekalo, bylo velké překvapení. Všichni jsme to zvládli, ale protože někteří byli unaveni, požádali jsme o pomoc CHKO České Švýcarsko, a někteří se dali odvézt a měli o zážitek víc. Ostatní šli 3 km cestou kolem krásného potoka a vlastně si tu cestu užili jinak. Protože se nám lidi na Pravčické bráně trochu zdrželi, zrušili jsme cestu do Drážďan, a místo toho jeli cestou domů na prohlídku Litoměřic. Byl hezký den, na náměstí měli dobrou zmrzlinu a každý si prohlédl, co chtěl. Nohy nás sice bolely, ale zážitky byly dokonalé a dnes vzpomínáme na výlet s úsměvem. ■

Bc. Miroslava Kořínková, předsedkyně volnočasové komise

Adršpach a Broumov

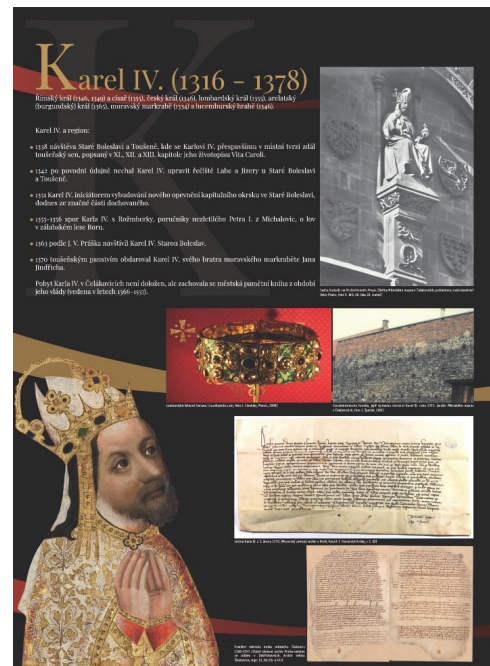
Abychom byli na místě před pátkem třináctého a před návalem lidí, vyjeli jsme z Toušeně do Adršpachu už 12. května 2022 v 6:30, a to se nám vyplatilo. Nabídla jsem několik tras podle výkonnosti a všichni se rozprchli do skal. Byl nádherný teplý slunečný den. Jezero mělo krásnou modrou barvu a stromy mezi skalami byly hezky zelené. Poznávali jsme skály podle popisu a dobře se bavili. Někteří zvládli i velký vodopád, popřípadě lodičky. Po Adršpachu jsme vyrazili do Broumova, kde jsme měli domluvený výborný oběd v restauraci Střelnice za ještě lepší cenu a pak šli na kávu a dortík do kavárny Lokál vedle kláštera. Prohlídku kláštera kvůli nám o 15 minut posunuli, protože bylo těžké od dortíku odejít. Dostali jsme průvodce, který svoji práci dělá velmi rád a bylo to na jeho povídání vidět. Dověděli jsme se spoustu informací z dějin kláštera, viděli Turínské plátno, tištěnou knihu z 15. století s domalbou, krásné ornáty, několik tisíc knih... Do tohoto kláštera a za průvodcem, který nás nadchl, se ráda ještě někdy vypravím, ale tentokrát líp oblečená, po zimě je klášter hodně vymrzlý a oblečení většiny z nás bylo velmi letní. Cesta zpět již byla příjemně rychlá, zazpívali jsme si několik národních písniček a utekla nám dobře. Ráda bych poděkovala řidiči Pavlu Wieserovi, který si složitou cestu se spoustou uzavírek vzorně připravil a domluvil nám výjimky, a díky tomu jsme nikde moc nemuseli bloudit. Kdo jel na výlet, byl spokojený, kdo nejel, seděl doma. A může dál říkat „v Toušeně se nic neděje“... ■

Bc. Miroslava Kořínková, předsedkyně volnočasové komise

Čelákovice s Karlem IV.

V sobotu 14. května 2022, v den nekulatých 706. narozenin Karla IV., rozhodně stálo za to navštívit Městské muzeum v Čelákovících. Nejen několikahlavá toušeňská delegace, ale více než stovka dalších návštěvníků byla bohatě odměněna prohlídkou replik Císařské římské a Svatováclavské koruny (obou ostře strážných), dramatickým pásmem z tajného deníku královice, krále a císaře, a ryze toušeňským výstavním panelem s připomínkami Karlova pobytu na Toušeni a jeho zásluh o první regulaci Labe u Toušeně, o toušeňský les Bor a o připsání Toušeně královskému bratrovití. Na panelu je i replika listiny toušeňských privilegií z roku 1370. K tomu všemu středověké tržiště a muzika a navíc bohaté občerstvení: zvěřinová paštika a zadušenina se skývou chleba, rissoles z kapra, pečené kančí a jelen na slámě, vlaský hrách či sladká kaše, bílé víno či mošt. ■

jkv

Bazénová archeologie

Fenomén zahradních bazénů se v České republice rozšířil záhy po pádu komunistického režimu. Bazény se pak začaly masivně objevovat na zahradách rodinných domů zejména v první dekádě jednadvacátého století. Dnes, při letném pohledu na satelitní snímky menších měst ale i vesnic, můžeme vidět modrý kroužek nebo obdélník téměř na každé druhé zahradě... Při stavbě zapuštěných bazénů dochází často k narušení dokladů o životě našich předků. Bohužel část stavebníků zapomíná na to, že i výkopy pro bazény podléhají stejným pravidlům jako stavba vlastního domu. Při neohlášení zemních prací může dojít ke zničení velkého množství archeologických památek. Často se archeolog dostane k budoucímu bazénu až ve chvíli, kdy je do země vyhloubena jáma. V takovém případě lze dokumentovat pouze profily výkopu. Mohou se tam objevit dva objekty prakticky bez materiálu jako v případě bazénu v Zápech. Ale například v Lázních Toušeně v roce 2014 bylo v podobné jámě zdokumentováno 9 objektů, převážně z mladší doby bronzové. Část archeologického terénu byla výkopem nenávratně zničena (obr. A). Na lokalitách s předpokládaným výskytem archeologických památek je tedy vhodné, aby byl archeolog na místě již při kopání. Po vykopání může být pozdě... V centru Lázní Toušeně se nám v roce 2017 podařilo při stavbě zahradního domku zdokumentovat v profilech výkopů pro základy 26 archeologických objektů (obr. B). Bylo více než jasné, že částečně skrytý prostor pro bazén, umístěný přibližně dva metry od zmíněného zahradního domku, bude s velkou pravděpodobností také velmi zajímavý. Po dohodě s majitelkou pozemku jsme tedy celý prostor budoucího místa odpočinku a vodních radovánek „vykopali“ sami. Zvolený postup archeologického výzkumu v následujících několika týdnech přinesl velmi zajímavé výsledky. Při odkrývání kulturních vrstev se nám na ploše přibližně 23 m2 podařilo zdokumentovat 16 zahloubených jam v různých úrovních. Rozpoznat archeologické objekty nebylo úplně jednoduché, v místě výzkumu je přibližně metr pravěkých nánosů, takzvaných kulturních vrstev, které není možné nijak barevně rozlišit. Plocha bazénu byla tedy skrývána po částech a při identifikaci zahloubených jam na jednotlivých úrovních skrytky se ukázal jako neocenitelný pomocník dešť. Zatímco okolí jam po silnějších srážkách rychle vysychalo, výplně pravěkých jam zůstávaly déle vlhké. Po dešti byly tedy na skryté ploše velmi dobře rozpoznatelné tmavé skvrny, jasně ukazující na archeologické objekty (obr. C). Podle zlomků keramických nádob bylo možné archeologické situace datovat převážně do mladší doby bronzové. Nejvýraznějším a také nejzajímavějším objevem byl objekt číslo 1, identifikovaný na začitěné ploše již při zahájení archeologického výzkumu (obr. D). Při postupném odebrání výplně menší, přibližně kruhové jámy, se objevovaly zlomky keramiky (obr. E). Na první pohled patřily jedné nádobě. Na pravěkých lokalitách se výjimečně podaří nalézt zásobnici (nádobu sloužící pro uskladnění potravin či obilného zrna) zapuštěnou do země v místě, kde byla používána – tedy „in situ“. Předpokládá se, že částečným zakopáním pod úroveň terénu se kromě zajištění nádoby proti převrhnutí dosáhlo určité stabilní teploty, vhodné pro uchovávání některých potravin. Takovouto pravěkou „spížirnu“ se podařilo v Toušeni odhalit i nám. Vyzvednuté střepy pak po očištění získaly v laboratoři znovu původní podobu zásobní nádoby (obr. F). Pokud bychom přijeli na stavbu ve chvíli, kdy by byla jáma pro bazén již vyhloubena, skončila by nádoba na hromadě vykopané hlíny a zničena by byla i celá archeologická situace... ■

Mgr. Pavel Snitilý, archeolog Městského muzea v Čelákovících

obr. F

obr. A

obr. B

obr. C

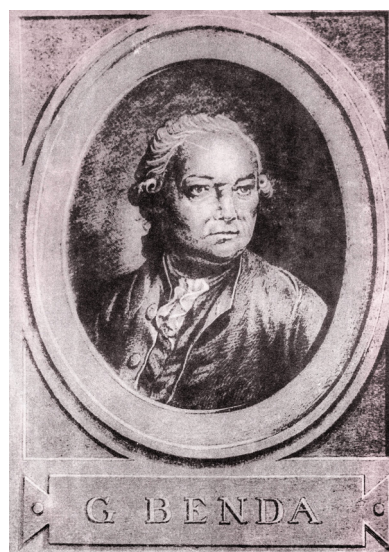

obr. D

obr. E

■ Jiří Antonín Benda

Jiří (Georg) Antonín Benda (1722-1795) na dobovém portrétu

Před 300 lety – 30. června 1722 – se narodil hudební skladatel Jiří Antonín Benda, jehož prarodiče pocházeli po meči z Toušeně a po přeslici ze Drís. Po rodičích zdědil – stejně jako všichni sourozenci – hudební nadání a již v mládí získal i všestrannou hráčskou zručnost. Díky staršímu bratru Františkovi, věhlasnému houslistovi a flétnistovi, opustil studia na jezuitské koleji v Jičíně a ve svých dvaceti letech se stal členem dvorní kapely pruského krále Fridricha Viléma II. Jako houslista, hobojista a cembalista zde důvěrně poznal díla předních skladatelů své doby – Quantze, Hasseho,

bratří Graunů a z Bachů především Carla Philippa Emanuela. V květnu 1750 přijal ještě lákavější nabídku vévody von Sachsen-Gotha-Altenburg Fridricha III. a přestoupil do durynské dvorní kapely v Gotě. Ve vévodských službách brzy i dirigoval a po sonátách a sonatinách začal komponovat chrámové a světské kantáty, oratoria, symfonie a cembalové koncerty. Jeho skladby, mnohé vydávané tiskem, výrazně přispívaly k upevnění základů hudebního klasicismu. V Gotě také založil svou vlastní rodinu.

Jiří Antonín Benda se věnoval nejen hudbě, ale se zájmem sledoval i myšlenky osvícenství, zednářství a operní reformy. V letech 1765-1766 pobyl studijně v Itálii, sám si vyzkoušel sloh italské opery, ale zase jej odložil. Směřoval ke svébytnému řešení, které dovršil po roce 1770, kdy už byl jmenován dvorním kapelníkem. Vypracoval vlastní typ lidové zpěvohry s prózou a vzorově vytvořil scénický melodram s recitací. Premiéry jeho komické zpěvohry Vesnický trh a melodramu Ariadna na Naxu – obě v zámeckém divadle v Gotě 1775 – se dodnes připomínají jako opěrné body dalšího vývoje těchto žánrů. Velký německý básník a dramatik Friedrich Schiller po zhlédnutí poznamenal: „Bendova Ariadna je výjimečné dílo, které se mne zcela zmocnilo.“ Melodram Ariadna na Naxu se brzy hrál i v Praze, Lipsku, Berlíně, Hamburku, Hannoveru, Vídni, Kodani, Petrohradě, Salcburku a Paříži.

Neznámou sonátu Jiřího Antonína Bendy si opsál norimberský vydavatel Giovanni Ulrico Haffner, ale nestihl ji vydat; opis získala Královská dánská knihovna v Kodani, kde jej po letech objevil pražský badatel Václav Jan Sýkora (Supraphon 1972)

V roce 1776 uvedl Jiří Antonín Benda svou osvícenskou zpěvohru Walder a shakespearovskou operu Romeo a Julie, vůbec první operu na tento námět. Komponoval také scénickou hudbu k Macbethovi. Pro sestru Annu Hatašovou, přední pěvkyni v Gotě, složil několik koncertních árií už s náznaky hudebního romantismu. Ve vévodských

službách působil věrně po 28 let. Jako známý a uznávaný skladatel se vydal v dubnu 1778 na umělecké turné po Evropě. Dirigoval vlastní skladby v řadě měst včetně Vídně, Mannheimu a Hamburku.

Melodramy Jiřího Antonína Bendy nadchly i dvaadvacetiletého Wolfganga Amadea Mozarta, který o nich psal otci (z Mannheimu 12. listopadu 1778):

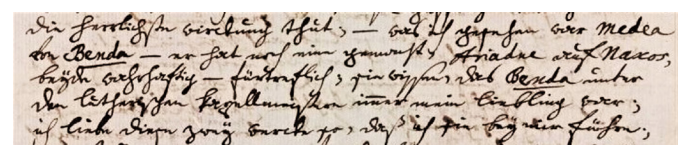
„... působí nejlepším dojmem – viděl jsem Medeu od Bendy – napsal ještě Ariadnu na Naxu, obě opravdu znamenité; víte, že Benda byl ze všech luteránských kapelníků vždycky můj nejmilejší; mám rád obě tato díla tak, že je vozím s sebou.“

Z cest se Jiří Antonín Benda vrátil roku 1780, ale zcela záměrně už ne do středu hudebního dění. Požádal o vyměření renty. V roce 1781 se ještě vydal do Paříže nastudovat a řídit svou operu Romeo a Julie. S kariérou se rozloučil v odbohuhodné vyrovnanosti. Poslední skladbu psal o sobě – kantátu Bendův nářek – na vlastní slova pro soprán a orchestr v roce 1792.

Sedmdesátiny už trávil na venkově nedaleko Gery: obrátil se k písmáckému hloubání, které zdědil po otci. Často říkával: „Každá nepatrná luční květina mi teď poskytuje víc potěšení než všechna hudba.“ Jeho svérázná povaha byla v souladu s osobním pojetím víry, se sklonem k filosofii a metafysice. Vyprávělo se mnoho historek o jeho roztržitosti. Zemřel 6. listopadu 1795 v lázních Köstritz.

Z českých skladatelů, kteří působili v 18. století mimo Čechy, vynikl Jiří Antonín Benda jako jeden z těch, kteří byli pro další hudební vývoj největším přínosem.

V Lázních Toušeni připomíná Jiřího Antonína Bendu a jeho bratra Františka pamětní deska na domě čp. 27 (odhalena 4. října 1992). Výběr z vlastního životopisu Františka Bendy zazněl při literárním večeru (23. října 1992), koncert z děl Františka Bendy přednesl v sále Slátniných lázní houslista Václav Snitil (29. října 1992) a celému rodu Bendů věnovala přednášku hudební historička PhDr. Zdeňka Pilková, CSc. (6. listopadu 1992). ■

Z dopisu Wolfganga Amadea Mozarta o Jiřího Antonína Bendovi (12. 11. 1778): „die herrlichste wirkung thut; – was ich gesehen war Medea von Benda – er hat noch eine gemacht, Ariadne auf Naxos, beyde wahrhaft – firtrefflich; sie wissen, das Benda unter den lutherischen kapellmeistern imer mein lieblich war; ich liebe diese zwey wercke so, daß ich sie bey mir führe.“

Pamětní deska na domě čp. 27 (1992)

RNDr. Jan Králík, CSc., kronikář městyse Lázně Toušeň

Dům č.p. 27 v Toušeni, domov prarodičů J.A. Bendy, kresba Zdeněk Gutwirth

■ František Xaver Meinich

František Xaver Meinich jako maturant v čamaře, foto Mukač Praha

Jednou z málo známých osobností, jejichž životní osudy se pojí s Toušením, a které celý život usilovaly o její rozkvet, byl i strýc mé praprababičky František Xaver Meinich. Rád bych jeho osobnost přiblížil pomocí pramenů dobového tisku a osobních vzpomínek mých předků. František Xaver Meinich se narodil 13. června 1869 v Praze. Vystudoval zde c.k. ústav ku vzdělání učitelů a hned po maturitě v roce 1888 byl (ve svých 19 letech) jmenován podučitelem na obecné škole v Toušeni. Byl náročný k sobě i k žákům, pořádal sbírky a podílel se na sepsání zakládací listiny kostela. V Toušeni vyučoval do října 1891. Ve svém novém působišti v Praze se dál angažoval ve veřejném životě. Jelikož se zájmal o hudbu, získal místo sbormistra Jednoty katolických tovaryšů, s jejímž pěveckým sborem secvčil několik dobře přijatých vystoupení. Později, v roce 1901 se stal členem Zemského ústředního spolku jednot učitelů, v němž na různých pozicích dlouhá léta působil. Informace o tomto období jeho života se dochovaly pouze ve formě novových článků. Odtud víme, že jako člen Besedy učitelů konal různé přednášky (z Národních listů se dochoval článek o jeho příspěvku, v němž propagoval budování dětských hřišť pro školáky), či zastupoval výše zmíněný spolek během oficiální návštěvy bulharských učitelů v Praze. V dalších článcích je pak zmiňován jako pokladník, správce knihovny spolku a jednatel „Klubu přátel Menšího Města pražského a Královských Hradčan.

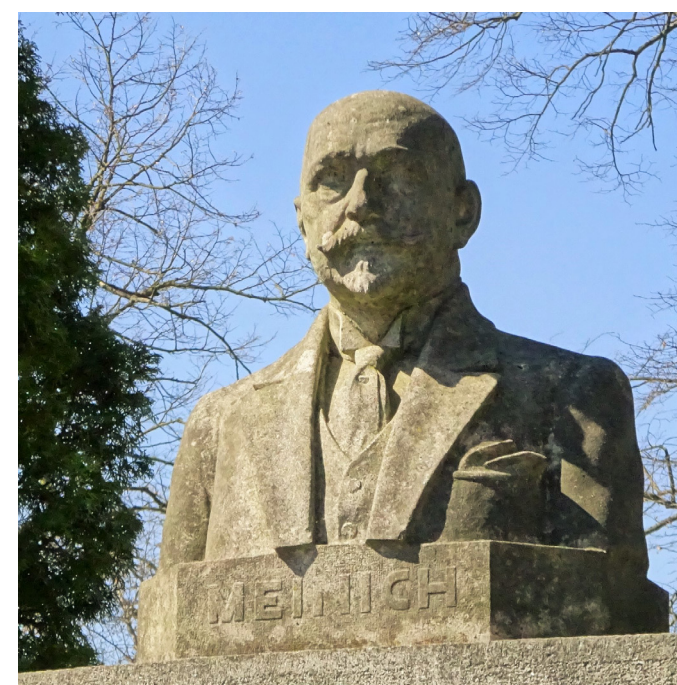
Avšak největší počín, na kterém se F. X. Meinich podílel, byla organizace I. výstavy výtvarného umění, která se konala roku 1906 v tehdy znovuootevřeném Topičově saloně na pražské Národní třídě. Tato výstava byla výjimečná zejména v tom, že byla primárně určena pro děti, což tehdy bylo poměrně neobvyklé. Pořadatelům se na výstavu podařilo sehnat mnoho děl od významných českých umělců, mezi nimiž nechyběli ani nejvýznačnější tvůrci té doby, jako například Mikoláš Aleš, Alois Kalvoda, Vojtěch Preissig či Jaroslav Panuška. Výstava byla úspěšná a i přes rozporuplnou recenzi v časopise Rozhledy byla důležitým krokem pro budoucí organizaci kulturních akcí pro dětské publikum. Další životní osudy F. X. Meinicha jsou nám bohužel takřka neznámé. Víme jen, že později pověsil učitelské povolání na hřebík a přijal místo ve Slovanské záložně, kde se postupem času vypracoval na pozici ředitele (což dokládá dochované tablo z Alba reprezentantů veřejného života československého z roku 1927). Na této vlivné pozici pravděpodobně setrval až do své smrti. Zemřel 7. dubna 1936 ve věku 67 let.

Hrobka rodiny Meinichovy na hřbitově v Lázních Toušeni

Vila Xaverka v Toušeni na jaře

František Xaver Meinich (1869-1936) – busta na hřbitově od Jana Volkmana

Více zpráv se nám z písemných pramenů nedochovalo. Zajímavé však jsou informace z ústních zdrojů, konkrétně vzpomínky mé babičky. F. X. Meinich totiž měl sestru. Ta se vdala a měla tři děti, dva syny a jednu dceru. Rodiče však dětem velmi brzy zemřeli a o dvanáctiletou Marii, jejich nejmladší dceru se neměl kdo postarat. Děvčátka se tedy ujal jeho strýc, F. X. Meinich se svou ženou, zámožnou toušeňskou vdovou Eliškou Voglovou. Nejdříve s nimi Marie bydlela na Malé Straně v Praze, později se však přestěhovali do Toušeně. Zde si rodina díky Františkově výnosné pozici a majetku jeho ženy mohla dovolit koupi velkého pozemku a stavbu vilky, které se později říkalo „Xaverka“. Stála na místě bývalé ovcárny (dnes ulice V Ovcárně, na místě původní „Xaverky“ dnes stojí dům čp. 131).

Oba manželé byli aktivní ve veřejném životě. Paní Meinichová během první světové války sloužila jako ošetřovatelka ve vojenském lazaretu a pomocí nabytých zkušeností i po válce pomáhala místním obyvatelům. F. X. Meinich se podílel na mnoha společenských akcích v Toušeni a za jeho přispění zde vznikl tenisový klub. Víme také, že oba manželé byli velcí milovníci umění a přátelili se s mnoha umělci, např. se Svatoplukem Čechem či Rabíndranáthem Thákurem (seznámili se během jedné z jeho návštěv Prahy ve dvacátých letech). Jako mecenáši

Manželé Meinichovi před vchodem k vile Xaverce v Toušeni

Jakub Jeníček, student přírodovědecké fakulty UK

■ **Křížky**

Do Ústředního seznamu kulturních památek byl v roce 1966 pro Toušeň zapsán kamenný kříž z roku 1800 (24810/2-2177) a v roce 1971 kamenný kříž z roku 1760 (35851/2-2788). Kamenné (pískovcové) kříže zde stojí celkem čtyři. Podrobně je popsali Bedřich Kautský [Lázně Toušeň v listinách a kronikách, 2002, s. 62-63] a Jaroslav Špaček s Ludvíkem Skružným [100 let Městského muzea v Čelákovících, 2004, s. 357-361]. O třech barokních křížích psal již i Florián [2019/5-6/16-17], novogotický kříž z roku 1874 byl ve Floriánu na obrázcích [2019/1-2/17, 2020/5-6/11]. Nyní proto jen doplňujeme zprávy z dalších pramenů.

Kříž z roku 1757 (řecký) při východním konci Toušeně, původně boží muka, dali v létě 1885 přestavět zakladatelé lázní. Podle zápisu ze schůze obecního výboru [8. října 1885, s. 332] se tak ale stalo: „bez všeho povolení obecního výboru“. Výbor se proto usnesl, že sice uzná dobročinnost, ale do nápisu na podstavci musí být doplněna zmínka o povolení: »S povolením obecního výboru v Toušeni obnoveno od pánů manželů Jána a Marie Králíkových, majitelů lázní v Toušeni roku 1885.« O další renovaci, již na novém místě, se zasloužil Okrašlovací spolek v roce 1999. Dějinné okolnosti i s kresbou jsou popsány ve Floriánu [2017/9-10/13] a v knize Petra Ence [Dávno zapomenutá bitva, 2018, s. 53].

Kříž z roku 1760 (jetelový krucifix) uprostřed Toušeně zmínil ve vzpomínkách malíř Čeněk Choděra (1881-1955): „U rybníka stojí barokní kříž velké umělecké ceny. Slohem se neliší od stavby hospody. To by dosvědčovalo, že křížek nechal zbudovat nebožtík pradědeček a lípy (dvě) nikdo jiný že asi nesázal, nežli on. Říká se tam dosud »U Choděrového křížku.« [Lázně Toušeň v listinách a kronikách, 2002, s. 43]. Kříž na konci lipové aleje zachytila také pohlednice č. 28 v knížce Toušeň na starých pohlednicích [2020, s. 24]. V roce 1961 byl tento kříž přemístěn k severovýchodnímu nároží kostela.

Kříž z roku 1800 (jetelový) při západním konci Toušeně u souběhu dvou pražských cest býval výchozím místem průvodů církevních (do Záp) i politických (do Čelákovic). Nápis vyrytý v kartuši na podstavci dokládá vročení a postavení kříže nákladem obce za rychtáře Jana Chrdle. Sloup byl v roce 1975 poškozen dopravní nehodou a obnoven již bez zpodobnění Krista.

1757

1760

1800

1874

Kříž z roku 1874 (osmiboký trnový) při jižním konci Toušeně dal pojmenování dvěma ulicím: stávající Nad Křížkem a budoucí Pod Křížkem. Zprávu o jeho původu připravil pro čtenáře Floriána z rodové paměti Josef Králík. ■

kronikář

■ **Historie Králíkova křížku**

O vzniku této památky mám zprávy z vyprávění mého tatínka Josefa Králíka (1900-1988): 28. srpna 1873 se hospodáři na čp. 2 Josefu Králíkovi po třech dcerách narodil vytužený syn, který dostal jméno František. Jeho otec Josef (1840-1914) spolu se svými bratry, starším Janem (1837-1888), zakladatelem lázní čp. 19, a mladším bratrem Václavem (1830-1877), majitelem usedlosti čp. 13, se rozhodli poděkovat Pánu Bohu postavením křížku.

Místo ke stavbě bylo vybráno na jižní straně obce, kde dosud křížek nestál, u staré polní cesty do Záluže na špičce pole k čp. 2. Stavbou křížku byl pověřen kamenický mistr František Michálek z Toušeně, který použil pískovec z místního lomu. Křížek byl dokončen 9. května 1874 a vysvěcen 14. května 1874. Důvod stavby křížku, můj děda František Králík, byl chatrného zdraví, celý život trpěl astmatem. Po válce překonal španělskou chřipku, ale 2. února 1921 zemřel, což nedávno bylo sto let. U křížku byly zasazeny dvě lípy. Z nich jsme každý rok česali lipový květ na zimní období. Lípu na východní straně porazil víchr Ema v březnu 2008.

V minulosti se ke křížkům konaly v květnu prosební průvody za dobrou úrodu. V čase socialismu se nepřálo církevním stavbám a větší na křížku, zvláště ty v polích, byla poničena, některé úplně (Patočkův u Čelákovic). Já jsem v roce 1992 obnovil soukromé hospodaření a přemýšlel o obnově poničeného křížku. K obnově došlo až v roce 1999 za velké pomoci pana Miroslava Zadáka, který sehnal restaurátora a též finančně přispěl. Finančně přispěli také paní Alena Králíková a její syn Jan Králík původně z čp. 19, za to jim patří veliký dík. Po 125 letech tak k obnově křížku opět byla součinnost čp. 2 a čp. 19 a pan Zadák nahradil čp. 13. Protože se nezachoval původní nápis na vsazené desce, která byla zničena, na nové desce jsme nechali napsat »Postaveno L. P. 1874, obnoveno L. P. 1999«. ■

Josef Králík

■ **Rychtáři a starostové Toušeně**

Rychtáři

1552	rychtář s radními
1642	rychtář Vít Hůlka
1650	rychtář Jiří Novotný
1727	rychtář starší a mladší
kolem 1800	Jan Chrdle (1753-1806) z č. 34
kolem 1807	Jan Králík (1762-1817) z č. 2, poslední rychtář

Představení

asi 1836-1849	Jakub Novotný (*1786) z č. 12
II. 1849-1850	Jan Hott z č. 28
24. 10. 1850-1861	Antonín Králík (1809-1862) z č. 2
5. 3. 1861-1864	Josef Choděra (1817-1898) z č. 40

Starostové

X. 1864-1867	Antonín Došek (1824-1899) z č. 39
10. 11. 1867-1872	Čeněk Krásný z č. 58 (1829-1872)
10. 3. 1872-1875	František Šulc z č. 35
13. 4. 1875-1876	František Novotný
1. 11. 1876-1880	Jan Došek (1819-1890) z č. 34
19. 9. 1880-1882	Ing. Vincenc Došek (1826-1890) z č. 5/18
22. 10. 1882-1885	Tomáš Došek (1838 - 18. 11. 1888) z č. 14
31. 12. 1885-1890	Ing. Vincenc Došek (1826-1890) z č. 5/18
1890-1894	Josef Janda (1845-1912) z č. 50
1894-1897	Václav Došek (1856-1916) z č. 34
1897-1907	Jan Králík (1864-1946) z č. 19
1907-1910	Josef Lafek (1869-1935) z č. 46
13. 10. 1910-1913	Bedřich Došek (1870-1933) z č. 14
15. 10. 1913-1919	Jan Králík (1864-1946) z č. 19
3. 1. 1919-1919	Antonín Janda (1870-1936) z č. 50
29. 6. 1919-1921	Rudolf Wallian (1878-1944) z č. 21
4. 10. 1921-1927	Josef Svoboda (*1886) z č. 12
1. 11. 1927-1929	Alois Hakl (1887-1956) z č. 192
25. 11. 1929-1938	František Urban (1861-1941) z č. 201
12. 6. 1938-1939	Josef Hofman
8. 3. 1939-1945	Ing. Vladimír Ulrych

Předsedové Národního výboru

4. 5. 1945	plk. Tomáš Sedláček (1882-1958) z č. 165
1945	Alois Hakl (1887-1956) z č. 192
1945-1949	František Šlesinger (1905-1985) z č. 356
8. 10. 1949-1953	Antonín Kaplan (1894-1975) z č. 339
IV. 1953-1960	Václav Bureš (1917-1992) z č. 171
VI. 1960-1964	František Kolenský (1910-1997) z č. 336
VI. 1964-1971	Václav Bureš (1917-1992) z č. 171
XI. 1971-1976	Čeněk Němeček (1916-1994) z č. 122
VI. 1976-1981	Václav Benda (1922-1984) z č. 113
VI. 1981-1990	František Bílý (1930-2011) z č. 157

Starostové obce a od 2006 městyse

3. 12. 1990-1998	František Bílý (1930-2011) z č. 157
27. 11. 1998-2010	Ludmila Svobodová (*1950) z č. 274
15. 11. 2010-11. 6. 2012	MVDr. Jitka Myslivečková (*1958) z č. 39
11. 6. 2012-	Ing. Luboš Valehrach, MBA (*1975) z č. 425

Pohlednice s kolorovanými fotografiemi kapličky a radnice; nakladatel Jan Šimůnek, B. sp. P., psáno 1908 [Toušeň na starých pohlednicích, 2020, s. 10, č. 4]

■ **Toušeňská radnice**

Uprostřed obce, obklopena z východní strany hmotově výraznějšími budovami (školou a kostelem sv. Floriána) a ze západního směru malebnou kapličkou sv. Floriána, stojí méně nápadná, přesto historicky hodnotná budova toušeňské radnice, jež je pod rejstříkovým číslem 14997/2-2797 a katalogovým číslem 1000125421 zapsána do Ústředního seznamu kulturních památek. Chráněna je od 3. 5. 1958, zapsána do seznamu od roku 1971.

Jde o zděnou přízemní omítanou budovu krytou sedlovou střechou s polovalbami, vystavěnou v klasicistním slohu někdy v širším intervalu rozhraní 18. a 19. století. Radnice prošla ve druhé polovině 19. století historizujícími stavebními úpravami, někdy hypoteticky spojovanými s architektem Ludvíkem Láblerem, autorem projektu již zmíněného kostela sv. Floriána. Impulzem pro její památkovou ochranu byla ta skutečnost, že se jedná o ojedinělou ukázkou klasicistního radního domu v menší obci.

Současná budova radnice (obecního domu) měla jistě i své(ho) předchůdce, její číslo popisné 56 směřuje hlouběji do minulosti než na širší přelom 18. a 19. století. Nejstarší písemná zmínka o Toušeni z roku 1293 sice obec charakterizuje jako ves (villa), ale nejpozději roku 1536 je již Toušeň označena za městečko, jak vyplývá z kupní smlouvy mezi tehdejším majitelem brandýského panství Konrádem Krajířem z Krajku a zástupcem dědiců Toušeně Adamem Lvem z Rožmitálu. Později označení statusu obce pozoruhodně (ale nikoliv unikátně) kolísá: v roce 1547 městečko, 1654 městečko, 1720 ves, 1757 městečko, 1788 ves, 1841 městečko, 1844 městečko, 1847 ves, 1873 městyse (čili městečko), 1907 městečko, 1921 městyse, za éry socialismu ves a od 10. 10. 2006 městyse.

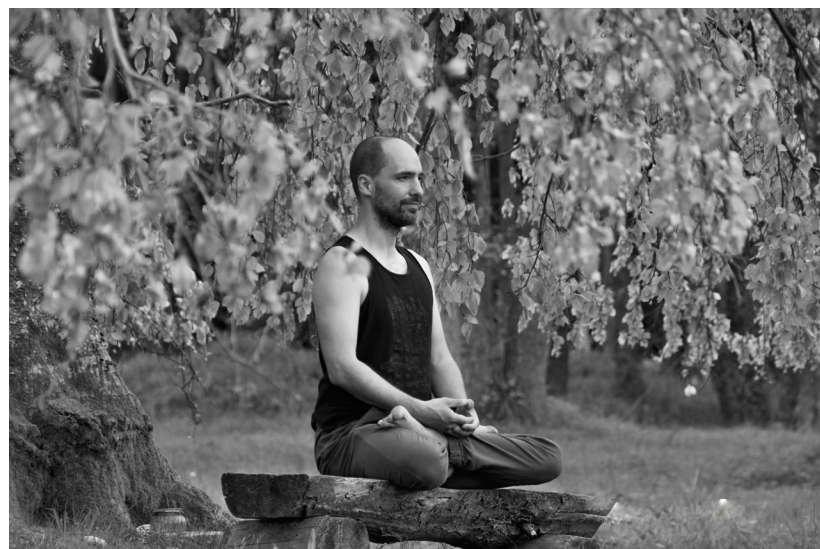
V radniční budově se ovšem nejen schůzovalo a úřadovalo, ale v průběhu doby částečně sloužila i dalším účelům. Během výstavby nové školní budovy (v letech 1892-1893) se tu vyučovali žáci první třídy, následně zde byl zřízen první toušeňský poštovní úřad (roku 1893), fungoval tady obchod (doložený na pohlednicích z počátku 20. století) a později byla k jižnímu průčelí budovy přistavěna hasičská zbrojnice, zbouraná roku 1983 a následně nahrazená novostavbou, v níž se dnes nachází zlatnictví a pobočka mateřské školy. ■

kronikář

hrg

■ Od touhy zahodit cestovní pas až k nově otevřenému jógovému studiu v Lázních Toušeni

Rozhovor Jaroslava Lanského s Ladislavem Nulíčkem, zakladatelem SOHAMYOGASTUDIA přímo v centru našeho malebného městyse V Ovčárně 405

Ladislav Nulíček (LN)

JL: Kým jsi byl před tím, než ses stal lektorem jógy na plný úvazek?

LN: Předem bych rád pozdravil čtenáře a z celého srdce poděkoval za pozvání. Můj proces změny nastal, když jsem pracoval jako kuchař a číšník cca šest let v Rakousku. Díky stresu v práci jsem měl vysoký krevní tlak a další zdravotní problémy, které se k tomu nabalovaly jako sněhová koule. Byl jsem nucen hledat změnu a jelikož jsem se změnit nikdy nebál a byl jsem mladý, nenapadlo mě nic lepšího než začít cestovat, abych si pročistil hlavu, zjistil, kdo jsem a co od života chci, protože to jsem tenkrát opravdu nevěděl. Nejdřív jsem odjel na měsíc do Thajska. Po návratu z Thajska, okouzlen východní Asií, jsem s úsměvem na tváři pověsil práci kuchaře na hřebík a odjel do Asie na neurčito.

JL: Dokážeš zpětně identifikovat zlomový okamžik, který tě motivoval obrátit svůj život o sto osmdesát stupňů?

LN: (po delším zamyšlení) V podstatě to byl asi vrchol konzumu, kdy jsem zjistil, že pořád hledám další ženskou, po práci chodíme kalit na denní bázi, pracuji dvanáct hodin denně a nic z toho mě nedělá šťastným. Jednoduše jsem z toho začal mít zmatek v hlavě. Je zajímavé, že plno lidí to má velice obdobně. Nejprve se prakticky zničí, ať už je to formou alkoholu, drog, nebo honbou za západním ideálem života, a poté následuje fáze zamyšlení, co je vlastně smyslem života, stejně jako jsem to měl já.

JL: Jak na tebe zapůsobila východní Asie při prvním kontaktu? Ptám se proto, že z vlastní zkušenosti vím, že očekávání a realita jsou naprosto diametrální a mnoho západních lidí se dělí na dvě skupiny. První z nich je okouzlena a druhá znechucena.

LN: V tom případě patřím do první skupiny. Thajsko bylo jako kdybych jel k sousedům na Slovensko a stejně jako při první návštěvě Indie jsem nabyl pocit jako kdybych tam už jednou byl a vše co tamní lidé dělali, mi přišlo naprosto přirozené. Rituály, zvyky, způsob života a indické myšlení jsem úplně přirozeně přijal za své. Dokonce jsem často od místních slyšel, že jsem víc Indem, než oni. V Indii jsem žil

s menšími přestávkami skoro tři roky a během té doby jsem postupně nabýval dojmu, že by to mohl být i můj domov. Tamní způsob života mě okouzloval. Život na západě mi tenkrát připadal nelogický.

JL: Jaké konkrétně byly tvoje první začátky života poutníka ve východní Asii?

LN: Na cestování po Asii jsem vyjel sám, chtěl jsem mít plnou kontrolu nad tím, co budu dělat a kolik času kde strávím. Jelikož mám poměrně vysoký práh bolesti a dokážu se hodně přizpůsobit, byl pro mě čas, který jsem strávil na cestách, opravdovým balzámem na duši. Jedny z nejkrásnějších okamžiků svého života jsem zažil v Asii a mnoho z nich právě při cestování. Potkával jsem jen příjemné lidi a jelikož jsem velmi komunikativní, s každým jsem se okamžitě dal do řeči. Bavilo mě poznávat, fotit a objevovat lidi, místa a vžívat se do způsobu, kterým žili své životy. Užival jsem si jak se ke mně chovali. Na prstech jedné ruky bych mohl spočítat lidi, kteří se ke mně chovali nepříjemně.

Mojí první, z jógového pohledu „důležitou“ zastávkou byl buddhistický klášter v Káthmándú. Popravdě řečeno, zde jsem dělal ještě blbosti. Na tajnačku kouřil a dělal vše, co si všímavý čtenář dokáže vybavit. Postupem času jsem zjistil, že buddhistická stezka mě, tak jak byla v klášteře prezentována, moc nezaujala. Můj plán nebyl vyznávání Buddha, ale cestování po Asii. Odmítal jsem věřit něčemu, co jsem na vlastní kůži nezažil. Popravdě i dnes věřím pouze tomu, co vím, nebo cítím, ale to už pak není víra – je to moje pravda.

Po několika týdnech v Nepálu jsem se v klášterní knihovně dostal ke knize Advaita Védanta. Knihu jsem četl dvakrát a když jsem se začal mnichů ptát lámanou angličtinou na otázky spojené s indickou filosofií, byla mi taktně, a musím uznat také velice prozřetelně, doporučena cesta do Indie na (Buddhovu) meditaci vipassana a studium jógy. Nutno dodat, že po zjištění, co mě čeká, jsem se vydal na týdenní trek naboso k úbočí Annapurny, kde jsem se tak trochu čistil a narychlo odvykal kouření. Dva dny po vstupu do Indie jsem seděl na svém prvním vipassana retreatu a po třech dnech jsem zažil svoji první hlubokou meditaci. Bylo to neskutečně krásných, ne víc jak něko-

lik minut, v kterých jsem zažil světlo, lásku, ticho a realitu toho, co opravdu jsme, když utichne mysl. Tento zážitek mi navodil euforii, na jejíž vlně jsem s přestávkami strávil těch pár let jednoduchého života v Indii. Na konci meditačního retreatu jsem volal domů, své přítelkyni a rodině a barvitě jim vyličil vše, co jsem zažil. Moje rozhodnutí v Indii zůstat mi bylo schváleno, protože jsem se v očích své přítelkyně a rodiny zbláznil (smích).

JL: Takže jestli tě dobře chápu, tvým záměrem nebylo cvičit jógu, ale meditovat?

LN: Ano přesně tak, popravdě, mým záměrem nebylo ani meditovat, alespoň ne v takovém rozsahu. Za dva týdny po svém prvním vipassana retreatu jsem organizátory přemluvil, aby mě nechali absolvovat retreat znovu. Zdá se mi to až neuvěřitelné, když se teď slyším říkat, že jsem měl v osudu zažít meditaci znovu. Druhý zážitek meditace mě hluboce motivoval. Od toho okamžiku jsem to cítil jako svou povinnost vůči svému Já, že obětují meditaci tolik života, kolik bude třeba. Ve světle událostí jsem chtěl strávit život meditací, spálit pas a ztratit se v Indii. Inspirovalo mě také nespočet knih, v kterých jsem se snažil několik hodin denně najít vysvětlení toho, co se mi stalo. Jak meditační retreat, tak má následná praxe však měly zásadní problém. Každodenní několikahodinové sezení v tureckém sedu. Zkus si představit sedět jedenáct hodin denně s pětiminutovými pauzami po hodině v meditační pozici a pozorovat pouze nádechy a výdechy. Pro člověka, hlavně mladého muže s mou minulostí, se jednalo o neustálý boj s tělem, které nechce spolupracovat. Bolelo mě naprosto všechno. Začal jsem se zajímat, jak si pomoci, a odpovědí bylo cvičení jógy.

Obecně se dá jóga chápat jako soubor cvičebních technik, které ti dokážou pomoci s fyzickými bolestmi, které tě během sezení meditace dříve či později potkají. Shodou okolností jsem se v Indii usadil v ášramu, kde se praktická jóga vyučovala. Přestože a možná také proto, že jsem se zajímal primárně o indickou filosofii a meditaci, jsem se přihlásil na šestiměsíční lektorský kurz a začal cvičit jógu, kdy se jen v pauzách mezi meditací a studiem dalo, abych vyrovnal hodiny sezení se zkríženými nohama. Jóga pro mě byla a v hloubi duše stále je, cestou k nastolení klidu, uvolnění a stability v meditaci. Život je o mnoho spokojenější, když se člověk cítí ve svém těle příjemně. Trvalo mi opravdu dlouho, než jsem dokázal v meditaci udržet alespoň jednu hodinu uvolněné tělo, ale musím uznat, že každá minuta té snahy stála za to, také proto, že jsem na té cestě objevil plno „zázraků“, radosti a svou současnou vášeň pro učení jógy.

JL: Pro ty, kteří se již o jógu nějakou dobu zajímají, není neznámý pojem sádhana. Dokážeš přiblížit jakou sádhanu jsi dostal od svého guruho? (sádhana = proces, v kterém se připravený žák učí na

základě instrukcí a technik získaných od svého učitele ovládnout a dovést k dokonalosti daný předmět).

LN: Ano, rád. Ke konci mého studia jsem se díky „náhodě“ setkal se svým guruem Maharishim Arvindem. Můj guru se stal okamžitě nejdůležitějším člověkem v mém životě. Maharishi mi neúnavně odpovídal na nekončící sled otázek. Díky jeho pochopení a lásce jsem začal pozvolna objevovat opravdovou hloubku meditace a podstatu jógy. Dostal jsem od něj několik sádhán. Ty, které ovlivnily můj život, byly tříměsíční intenzivní dechová cvičení, která zabírala 3x2 hodiny denně. Druhá zásadní sádhana byla na jeden rok mezi městem Mumbai a státem Goa na pobřeží Indického oceánu. Byla to sádhana obětovaná bohu Šivovi a její součástí bylo odříkání a zpívání manter, které zabíralo celý den s výjimkou času pro hygienu a stravování a krátkou procházku u moře. Po tomto roce jsem dostal poslední sádhanu, kterou bylo doživotní předávání toho, co jsem se v Indii naučil. Tenkrát jsem nechápal, co mám učit, když jsem sám ničeho nedosáhl. Nechtěl jsem učit něco, co jsem absolutně nepochopil. S odstupem jedné dekády se cítím opravdu komfortně v roli učitele jógy, přestože jsem stále nevím všechno. Od té doby, co učím a zažívám jógu, mě potkalo hodně pochopení, přijetí, odevzdání, a hlavně mě opustilo poměrně dost ega.

JL: V nově vzniklém Sohamyoga studiu nevyučuješ jen Ty, ale i Tvoje manželka Shephali. Prozradíš nám, jak jste se poznali?

LN: Moje žena byla mou spolužačkou po velké část roční sádhany u moře, na konci které jsme se sblížili. Znali jsme se, protože byla žákyní mého guru. To, co jsem já v Indii dělal a objevoval pár let, ona praktikovala větší část svého života. Myslím, že vyprávění o její cestě si můžeme nechat na příští rozhovor.

Jaroslav Lanský (JL)

V programu SohamYogaStudia (www.sohamyoga.cz) naleznete mimo jiné také akci: „Indie, jak ji známe“, která je vyprávěním o našem životě v Indii a o našem pohledu na jógu. Vy i vaši čtenáři jste srdečně zváni, chcete-li se dozvědět malinko víc o našem životě, životě v Indii, józe a o tom co se nevešlo do tohoto rozhovoru.

Při této příležitosti vás také zvou na naše lekce jógy. Studio jsme dedikovali józe a vaší spokojenosti. Nabízíme lekce jógy pro děti, začátečníky i zkušené jogíny. Svou lekci u nás najde každý. Můžete také zkusit naše jógu inspirované masáže, meditace, nedělní semináře, jógové víkendy, zkrátka vše kolem jógy, co podpoří vaši spokojenost. Z doslechu vím, že jsou naše lekce opravdu přínosné, originální a že lidem, kteří s námi cvičí, velmi pomáhají nejen fyzicky, ale i psychicky, což nás velmi těší. ■

Jaroslav Lanský

Rybářské závody

Letošní dětské rybářské závody Místní organizace Brandýs – Lázně Toušeň proběhly na Královickém rybníce 24. dubna 2022 v režii toušeňského kroužku. Dle předehledů nic nenasvědčovalo v pěkné počasí. A to se i potvrdilo. Zahájili jsme v 7:00 a čekali, jestli nás déšť od vody nevyžene. Ani rybám se moc spolupracovat nechtělo. Chvilu nám zpříjemnili sponzoři, kteří nám pro děti poskytli dobrůtky v podobě špekáčků, koláčků a banánů od uzenářství Pexa, Merhautova pekařství a Jiřího Špinky. Sešlo se třicet rybařů, kteří vydrželi až dokonce. Chytili celkem 667 cm ryb. Rybu chytilo 16 dětí. V 10:40 byly rozděleny ceny, ke kterým nám přispěly MO Brandýs, městy Lázně Toušeň a sponzoři F. Nešpor, Vasr, Jiří Černý z Říčana, Jan Urban a Jan Hárovník.

1. místo Martin Fuchs, Lázně Toušeň – 129 cm
2. místo Vojtěch Studený, Liblice – 90 cm
3. místo Dimitar Mladenov, Byšice – 73 cm
4. místo Zuzana Silaštíková, Předměřice 71 cm
5. místo Jakub Novák, Přerov – 61 cm
6. místo Danil Jakovlev, Lázně Toušeň – 58 cm

Všem zúčastněným, vítězům, poraženým, sponzorům a pořadatelům děkujeme. Příští rok opět u vody! Petrův zdar! ■

Milan Šulc, foto archiv

Sportovní hry mládeže

V sobotu 30. dubna 2022 se v odpoledních hodinách poprvé uskutečnilo na venkovním sportovišti v Lázních Toušeni semifinále oblíbené národní soutěže Sportovní den mládeže s TAJV. Celkový počet uspořádaných turnajů v České republice dosáhl letos 250. Sportovní den se konal za podpory městy Lázně Toušeň, Krajského úřadu Středočeského kraje a partnerů projektu. Počasí nemohlo být lepší. Účastníci vytvořili celkem čtyři smíšené týmy, které se na hřišti utkaly ve fotbale, florbalu, házené, frisbee a tenise. Trenéra Mgr. Jana Váňu si mladí sportovci ihned zamilovali a čekali s radostí na jakýkoli jeho pokyn, jen aby jej mohli co nejlépe provést. Z vítězství se nakonec zaslouženě radovali:

1. Matyáš Zahurský
2. Filip Zítek
3. Ivan Antal

vítězové zleva - Filip Zítek, Matyáš Zahurský, Ivan Antal

Medaile a diplomy předávala spolu s trenérem místostarostka městy Mgr. Jana Hadrboľcová, asis na Šedivá. Vítězové semifináleového turnaje v Lázních Toušeni získali upomínkové diplomy, věcné odměny a soubor sponzorských cen. Společně s cenami obdrželi vstupenku na závěrečný celorepublikový turnaj, Národní finále v Poděbradech, který se bude konat v předvánočním termínu 3. – 4. prosince 2022. Postupující hráči zde budou reprezentovat zejména svou základní školu, městy Lázně Toušeň a Středočeský kraj. Vítěz Národního finále v Poděbradech převezme putovní pohár TAJV od ministra školství, mládeže a tělovýchovy, Mgr. Petra Gazdika.

Všechny malé sportovce čekala pochvala nejen za sportovní výkony, ale také za početnou účast, která byla mnohem větší než v okolních místech. Všem děkujeme, vítězům blahopřejeme a ve finále jim budeme držet palce! ■

text a foto Hana Němečková a www.tajv.cz

Sokol se nevzdává

Výbor T.J. Sokol Lázně Toušeň posmutněl, že musí na vysněnou dotaci pro generální opravu sokolovny ještě dál čekat, ale nevzdává se naděje ani chuti uspořádat letos konečně opět společenské martinské posezení, a to v pátek 11. 11. s obědovkami tradičních martinských hus, knedlíků, zelí a dalších pochoutek, a ovšem především letošních martinských vín, která ještě sbírají to pravé sluníčko. Držte palce, těšte se, a hlavně se pak zaregistrujte! ■

Úřední hodiny úřadu městy Lázně Toušeň, Hlavní 56

pondělí

úřední hodiny: 8:00 - 12:00
13:00 - 17:00
starosta: 9:30 - 12:00
13:00 - 17:30

středa

úřední hodiny: 9:00 - 12:00
13:00 - 17:00
pokladna: 8:00 - 9:00

telefony: 326 992 302, 326 991 592

Večerka u Honzika

Thao Leová Thanh a Ngoc Nguyen Duc, Hlavní 13

potravin - drogerie

pondělí - pátek 6:30 - 19:00
sobota - neděle 6:30 - 18:30

Pošta Partner a prodejna krmiv

Za Školou 2

pondělí

8:00 - 10:00

úterý

8:00 - 12:00 13:30 - 16:00

středa

8:00 - 12:00 13:30 - 17:00

čtvrtek

8:00 - 12:00 13:30 - 16:00

pátek

8:00 - 12:00 13:30 - 16:00

sobota

9:00 - 11:00 vydávání balíků a listovních zásilek

telefony: 604 100 302, 737 946 186

Gastrodeli

U Sokolovny 259

výrobky studené i teplé kuchyně, cukrářské i pekařské

www.gastrodeli.cz
telefon: 326 996 359
objednavky@gastrodeli.cz

Kosmetický salon

Ivana Jedličková, Za Školou 414
kosmetika, vizážistické služby a prodej kosmetiky Alcina
telefon: 606 802 320

Rehabilitace - masáže

Ivana Drobilková, Dům seniorů, Za Školou 414
LTV cvičení - elektroléčba - mobilizace páteře, reflexní terapie
pondělí - pátek dle objednání
telefon: 603 254 220

SALON LINDA - Stříhání pejsků

Eva Pencová, Na Ostrůvku 292
t telefon: 773 079 428

Praktický lékař

MUDr. Jiří Ranc, Dům seniorů, Za Školou 414, 1. patro

pondělí 13:00 - 18:00
úterý 7:30 - 14:00
středa 11:00 - 17:00
čtvrtek 7:30 - 14:00
pátek 7:30 - 13:30

telefon: 326 992 361

Knihovna

Skleněná vila, V Ovcárně 87

vždy v úterý 15:00 - 17:00

Reality Biliková

Ilona Biliková, Hlavní 263
zprostředkování prodeje a pronájmu nemovitostí
zpracování tržního odhadu pro dědické řízení
telefon: 605 457 150
reality.bilikova@seznam.cz

Česká daňová kancelář, s. r. o.

Ing. Luboš Valehrach, MBA,
Na Požárech 425
daňové poradenství, vedení účetnictví
telefon: 603 876 540

Atelier Kučera

Hlavní 560

krejčovské práce, opravy oděvů

úterý - pátek
9:00 - 12:00 14:00 - 17:00
sobota
zavřeno
Mgr. Eva Valsová,
telefon: 736 536 574

Pneuservis, autoservis

Emanuel Fiala, Hlavní 13
pondělí - pátek 8:30 - 17:00
sobota - neděle dle dohody
telefon: 731 036 059

Salon Faviola - manikúra, pedikúra, kosmetika, masáže, kadeřnictví, Acces Bars
Za Školou, bývalá pošta

Salon Faviola - manikúra, pedikúra, kosmetika, masáže, kadeřnictví, Acces Bars
Za Školou, bývalá pošta

Manikúra, nehtová modeláž - Jitka Kolomazníková
telefon: 604 710 975

Pedikúra - Lenka Fabiánová
telefon: 721 460 199

Masáže - Sophie Dragon
telefon: 723 022 979

Kosmetika - Lucie Uhrová
Tel. 605 479 993

Kadeřnictví - Michaela Macháčková
telefon: 723 679 943

Acces Bars - Jana Köhlerová
telefon: 602 715 743

Nouzová telefonní čísla

112 Integrovaný záchranný systém
150 Hasiči
155 Zdravotnická záchranná služba
156, 731 136 156 Městská policie
158 Policie České republiky

Casido, s. r. o.

Floriánské náměstí 413

Prodej jednostranných a oboustranných lepících pásek, technických, stavebních a elektrikářských pásek, plastových sáčků, pytlů, strečových fólií, plastového obalového materiálu za velkoobchodní ceny.

pondělí - pátek 8:30 - 15:00

telefony: 737 242 375-6,

www.casido.cz

Advokátní kancelář

Mgr. Stanislav Beran, Dům seniorů,
Za Školou 414, 1. patro
telefon: 606 494 811
email: beran-advokat@seznam.cz

Veterinární praxe

MVDr. Jitka Myslivečková, Hlavní 39

pondělí + pátek dopoledne: objednaní pacienti + operace 15:00 - 19:00
úterý dopoledne: objednaní pacienti + operace
středa + čtvrtek 10:00 - 12:00 15:00 - 19:00
soboty, neděle a pohotovost po telefonické domluvě

telefon: 326 992 912, 602 641 294

Nakládání s odpadem

Michal Schwägerl
sutě, pisky, štěrka, zemina, dřevo
vyklizení, přistavení kontejnerů, odvoz
telefon: 777 435 672, 777 017 068

Stavební a technické dozory, stavební činnost
DOZORY-VILD s.r.o., Ing. Petr Vild, Zápaská 188
telefon: 739 345 249
petr@dozory-vild.cz

Elektroinstalace Instalace fotovoltaických systémů

Martin Rigo
telefon: 775 515 082
martinrigo1@gmail.com

Infozprávy

Služba Infozprávy je určena všem občanům městy a je zcela zdarma.
Registrace je možná
a) osobně na úřadě v úřední hodiny
b) přes internet www.infozpravy.cz
c) mobilním telefonem.

Registraci telefonem provedete zasláním SMS LT mezera číslo popisné na telefonní číslo 735 166 666

LABENET

Poskytovatel internetu
v Lázních Toušeni a okolí

25/25 Mb/s - 290 Kč
50/50 Mb/s - 390 Kč
80/80 Mb/s - 490 Kč

IPTV SledovaniTV.cz za 100 Kč
WiFi router a instalace zdarma

www.labenet.cz

605 055 000

Kalendář akcí v Lázních Toušeni 2022

změny vyhrazeny

červen 2022

den	čas	místo	akce
neděle 5. června	14:00	park profesora Procházky	dětský den (ZŠ a MŠ, ÚM, komise, spolky)
8. – 12. června	6:30	Floriánské náměstí	zájezd na jižní Moravu (volnočasová komise)
středa 8. června	18:00	Skleněná vila	koncert klavírních žáků Jiřiny Lukešové (kulturní komise)
středa 15. června	15:00	Skleněná vila	cyklovýlet – s návštěvou zámku v Brandýse (věk)
sobota 18. června	14:00	Slatinné lázně	lázeňské léto – zahájení Sax Band, děti, Láďa Weyrostek (SLT)
čtvrtek 23. června	19:00	Slatinné lázně	beseda o Venezuele – manželé Mgr. Alena a Petr Šedovi
28. června	17:00	Skleněná vila	posezení nad starými fotografiemi (kulturní komise)
čtvrtek 30. června	21:00	Skleněná vila	letní kino – Encanto (ÚM)

červenec 2022

den	čas	místo	akce
***	6:30	Floriánské náměstí	výlet do Polska přes Nové Město nad Metují (věk)
středa 13. července	19:00	Slatinné lázně	beseda – Leo Marian Vodička (SLT)
čtvrtek 14. července	18:00	Skleněná vila	cyklovýlet – okolím (volnočasová komise)
čtvrtek 21. července	17:00	Skleněná vila	posezení s vůní kávy (kulturní a volnočasová komise)
středa 27. července	21:30	kolonáda	letní kino – Slavnosti sněženek (SLT)

srpen 2022

den	čas	místo	akce
sobota 6. srpna	10:00	hřbitov	procházka s výkladem u zajímavých hrobů (kulturní komise)
středa 10. srpna	19:00	Slatinné lázně	beseda – Soňa Červená (SLT)
čtvrtek 25. srpna	17:00	Skleněná vila	posezení s vůní kávy (kulturní a volnočasová komise)
27. – 31. srpna	6:30	Floriánské náměstí	zájezd přes Posázaví do Kutné Hory (volnočasová komise)
sobota 27. srpna	13:00	hřbitov	pietní vzpomínka na arm. gen. Tomáše Sedáčka (AČR + ÚM)

Zpráva pro volební strany

Ve dnech 23. a 24. září 2022 se budou konat volby do zastupitelstva městyse. Pro tento účel poskytnete zpravodaj Florián každé zaregistrované volební straně v čísle 4 (červenec-srpen 2022) po jedné tiskové stránce A4. Uzávěrka pro všechny příspěvky bude shodně s uzávěrkou tohoto čísla 15. července 2022. Dodané předlohy volebních stran budou zařazeny do tisku v té podobě, v jaké budou redakci předány. Předlohy je proto třeba dodat včetně případné grafické úpravy v některém z formátů jpg, png (popřípadě jiný bitmapový soubor) nebo pdf na emailovou adresu: zpravodaj@laznetousen.cz

FLORIÁN, zpravodaj městyse Lázně Toušeň, ročník 12, číslo 3 (61), 5-6/2022. Vydává úřad městyse Lázně Toušeň IČ: 00240893, registrační číslo MK ČR E 20466. Kontakt redakce: zpravodaj.florian@gmail.com, elektronická podoba Floriána: www.laznetousen.cz. Redakční rada: Hana Němečková, RNDr. Jan Králík, CSc., sazba a grafická úprava: Matyáš Hadrbolec. Florián vychází 6x ročně vždy počátkem sudého měsíce v nákladu 650 výtisků. Tisk: Iva Vodáková – Durabo, Čelákovice, www.durabo.cz. Příspěvky v doporučeném rozsahu do 1500 znaků zasílejte na adresu redakce nejpozději v den uzávěrky. Redakce si vyhrazuje právo redakčních úprav a krácení rozsáhlejších příspěvků, případně jejich neotištění. Toto číslo vyšlo 8. června 2022. Uzávěrka příspěvků pro následující číslo: 15. července 2022.